

Thema: HEER, onze Heer!

PREEK naar aanleiding van Psalm 8 in een dienst waarin gedoopt wordt op 16 augustus 2020

Liturgie

De Heer is mijn Herder

<https://www.youtube.com/watch?v=hHbFt1caxA0>

Mededelingen van de kerkenraad

Toelichting van het liturgisch bloemstuk

Votum en groet

Psalm 121

<https://www.youtube.com/watch?v=mZSuGgHoqxg>

Dankzegging en voorbede

Heer, onze Heer

<https://www.youtube.com/watch?v=lqMN2dQ8W8Q>

Schriftlezing

- *Psalm 8*

Preek – HEER, onze Heer

Heer onze God hoe heerlijk is Uw naam

https://www.youtube.com/watch?v=c0dyZUG6_4k

Bediening van de doop (formulier 1)

- *De kracht van Uw liefde*

https://www.youtube.com/watch?v=l_FPG1iMZ54

- *Gebed vóór de doop*

- *Vragen bij de doop*

- *Bediening van de doop*

- *Gods zegen voor jou*

https://www.youtube.com/watch?v=bSdU4WN_BRs

- *Opwekking aan de gemeente*

- *Aanbieding van doopgeschenk*

- *Dankgebed*

Ga met God en Hij zal met u zijn

<https://www.youtube.com/watch?v=9Cxcqu3U5Hc>

Zegen

King Of Kings

<https://www.youtube.com/watch?v=avBnNQ44yn4>

Gemeente van de Heer Jezus Christus, en jullie Martijn en Cheridina als doopouders vandaag in het bijzonder,

Ooit stond er een jonge jongen tegenover een enorme reus.

Je kent het verhaal vast wel, want die reus heette Goliat.

En die jongen – dat was David.

Als je het verhaal niet kent: de reus had het volk Israël, het volk van God (en daarmee de God van het volk) uitgedaagd. Keer op keer. Telkens weer.

Maar niemand die het durfde – om hem de mond te snoeren, om het gevecht waartoe hij had uitgedaagd aan te gaan.

Totdat...

Ja, totdat die jongen bij de toenmalige koning kwam en zei: laat mij het maar doen.

Na veel vijven en zessen vond die koning, koning Saul, het goed.

Als er dan niemand anders is...

Je raadt vast wel hoe het verhaal afloopt, mocht je het al niet weten: die jongen (hoe oud zal hij geweest zijn, nog geen twintig??) kiest zorgvuldig een stuk of wat stenen uit, neemt z'n slinger mee en weet daarmee de reus dodelijk te treffen.

Einde reus, einde Goliat.

Het is niet helemaal toevallig dat ik deze preek over Psalm 8 met dit verhaal begin. Boven die psalm staat dat die ten gehore gebracht moet worden *op de wijs van De Gattitische*. En er zijn uitleggers die menen uit dat opschrift een verband af te kunnen leiden met het gevecht tussen die reus en de herdersjongen David.

Waarom?

Omdat Goliat kwam uit Gat, een stad van de Filistijnen (1 Sam. 17,4).

David's overwinning was niet alleen een overwinning op de reus zelf, maar ook op de stad en de mensen die daar woonden.

Of het waar is?

De kans bestaat dat het niet zo is.

Maar wat wèl waar is (en waarom ik het hier ook noem) is dat je in Psalm 8 iets tegenkomt dat nog indrukwekkender, nog machtiger is dan de overwinning van de kleine David op de grote reus Goliat.

In de psalm gaat over de grote God.

*HEER, onze Heer,
hoe machtig is uw naam
op heel de aarde.*

Daar begint de psalm mee.

En daar eindigt hij mee (vs. 2.10).

Haast in één oogopslag zie je hoe het gaat om Hem, de Heer van hemel en aarde, de God die *Heer is over alles en allen* (Douma).

Je ziet gelijk hoe die Heer zijn macht en majesteit, zijn *Heer-schappij*, laat zien.

Hoe Hij dat hier beneden laat zien – aan ons.

Hoe machtig is uw naam – op heel de aarde – zo klinkt het in de psalm.

God laat zijn majesteit zien – in het feit dat Hij het is die de hemel heeft uitgespannen over de aarde.

Denk alsjeblieft bij die 'hemel' niet gelijk aan de plek waar Hij woont. Ook dat heet hemel, ik weet het. Maar de hemel waar het de dichter van de psalm om te doen is – dat is de hemel die je ziet als je omhoog kijkt.

De hemel – Jezus heeft het over *de vogels van de hemel* (Mat. 6,26, vert. '51).

Daar bedoelt Hij bedoelt niets anders mee dan de vogels in de lucht.

Hetzelfde bedoelt de psalmdichter: kijk omhoog, zegt hij, en verbaas je over Gods grootheid.

God – die de hemel als een tentkleed over deze aarde heen heeft gespannen, hemelsblauw, wonderlijk voorzien van zijn goddelijke verlichting in de vorm van zon en maan en sterren.

En nu we het toch over die door God opgehangen verlichting hebben – let eens op hoe de psalm het wèl heeft over de maan en de sterren, maar opvallend genoeg niet over de zon.

Kennelijk is de duisternis ingevallen – en richt de psalmdichter op dat moment de blik naar boven. Misschien ben je bij nacht nog meer dan bij dag onder de indruk van wat er daar boven wemelt aan *sterrenpracht*.

Diezelfde God laat zijn majesteit zien – doordat er in de psalm stemmen klinken van *kinderen en zuigelingen*.

Daarbij mag je aan méér denken dan alleen baby's à la Lauren.

Dat had er vooral mee te maken dat in de tijd waarin de psalm gedicht is kinderen veel langer aan de borst van hun moeder waren.

Waar het om gaat – dat is dat je God niet alleen ontmoet in wat je van Hem *ziet* als je omhoog kijkt, maar ook in wat je *hoort* uit de mond van kleine kinderen, peuters en kleuters over Hem te vertellen hebben.

Zo'n God hebben wij.

Kijk omhoog – en ontdek hoe groot Gods majesteit is.

Je ziet het overdag – en je ziet het in een donkere nacht.

Vergeleken bij die God voel je je klein – als een kind, een kleuter, een baby.

wat is dan de sterveling, dat U aan hem denkt? (vs. 5).

De mens – kostbaar en kwetsbaar.

De mens – *zijn dagen zijn als het gras*, zegt een andere psalm (Ps. 103,15).

En denk dan niet aan het gras zoals wij dat hier kennen, maar denk aan het gras in het Midden-Oosten. 's Morgens is het nog groen, maar 's avonds is het verdord, vergeeld, verdroogd.

Er zijn van die momenten dat je je klein kunt voelen.

Wat is het heerlijk – om nieuw leven te krijgen uit handen van God.

Welkom lieve Lauren – zo roept het kaartje waarop jullie de geboorte van Lauren melden (*Lauren van Fraeijenhove, 28 juli 2020, Om voor altijd lief te hebben*) ons toe.

Maar wat is ze met haar 3050 gram en 49,5 cm (ook dat meldt het geboortekaartje) een kwetsbaar mensje.

En wat lijkt haar broer Senn bij haar vergeleken dan al weer een beer van een vent.

Wat tekent dat een wonderlijk beeld van de mens.

Tegenover de grote God steek die mens zo immens klein en niet af.

Klein en kwetsbaar.

En dan gaat het niet alleen over die kleine Lauren.

Het gaat over de mens.

Over jou en mij.

Die kleine mens krijgt, zo kwetsbaar als hij is, goud in handen.

*U hebt hem bijna een god gemaakt,
hem gekroond met glans en glorie,
hem toevertrouwd het werk van uw handen
en alles aan zijn voeten gelegd (vs. 6-7).*

Het is alsof je de kleine David op reus Goliat af ziet afstappen.

Hoe kon die David dat doen?

Omdat hij zo stoer was?

Denk van niet.

Ik daag je uit – zo sprak David bij het aangaan van het duel – in de naam van de HEER van de hemelse machten (1 Sam. 17,45).

David zich sterk in zijn kleinheid.

Heel de aarde ligt aan de voet van deze mens – omdat God zijn schepping aan de voet van de mens heeft neergelegd.

Een stoet van beesten brengt de dichter in beeld.

Het zijn beesten die de mens in huis heeft gehaald, tamme beesten waar hij het vlees van eet, de melk van drink, de wol van gebruikt:

schapen, geiten, al het vee (vs. 8a).

Ze worden gevolgd door *de dieren in het wild* (vs. 8b, WV).

Het is de mens die het voor het zeggen heeft, beter: die het van God het zeggen heeft gekregen over tamme en wilde dieren, over die vogels in de lucht waar Jezus het over heeft en over de vissen in de zee, *alles wat de oceaan doorkruist* (vs. 9, WV).

Dat zijn heerlijk indrukwekkende woorden.

Over die kleine mens – die zich mag spiegelen aan de majesteit van zijn Maker.

In de door Hem gemaakte mens toont Hij zijn macht, zijn majesteit.

Verbaas je daar maar over.

Verbaas je erover – hoe klein en kwetsbaar het leven van Lauren nog is.

Denk dan nog eens terug – aan deze dag, aan deze psalm.

En blader met mij nog even mee naar wat er verderop in je Bijbel staat.

En blijf je verwonderen.

Ik begon met het verhaal van David – en zijn overwinning op Goliat.

Ik eindig met het verhaal van Jezus – een nog groter Overwinnaar.

Jezus – vlak voordat Hij aan het kruis geslagen wordt rijdt Hij Jeruzalem binnen, op een ezeltje, in alle nederigheid.

Er zijn mensen die Hem juichend inhalen.

Maar er zijn er ook die niets van deze Man op een ezel moeten hebben.

Dat zijn de mensen die het kunnen weten, of beter: die het zouden kunnen weten: hogepriesters en Schriftgeleerden heten ze.

Maar dat zijn uitgerekend de mensen die niets van Jezus moeten hebben.

Maar wat hen niet ontgaat is dat het de *kinderen* zijn die Jezus toejuichen.

Hoor maar wat ze ervan zeggen in Matteüs 21,15-17:

De hogepriesters en de schriftgeleerden zagen welke wonderen hij verrichtte en hoorden de kinderen in de tempel ‘Hosanna voor de Zoon van David!’ roepen, en ze waren hoogst verontwaardigd. Ze gingen hem vragen: ‘Hoort u wat ze zeggen?’ En Jezus antwoordde hun: ‘Jazeker! Hebt u dan nooit gelezen: “Door de mond van kinderen en zuigelingen hebt u zich een loflied laten zingen”?’ Zo liet hij hen staan...

Je laat je toch niet als een soort van god onthalen – zo is de kritiek. Dat doe je toch niet?! Dat hoort toch niet?!

Jezus breekt door die kritiek heen (het zijn de steentjes van David die hij slingert om de reusachtige kritiek op Hem te breken) met een woord uit Psalm 8 in de vertaling die in zijn dagen gebruikelijk is: *door de mond van kinderen en zuigelingen hebt u zich een loflied laten zingen...*

Psalm 8 – het zijn peuters en kleuters die Jezus toejuichen als de mens die God met macht heeft bekleed. *Met de stemmen van kinderen en zuigelingen* klinkt op weg naar Jeruzalem dat deze Jezus de mens is in wie God zijn macht en majesteit laat zien.

Denk er nog eens aan – als je Lauren verschoont.

Of als je Senn in handen hebt.

Of...

Denk nog eens aan die woorden

wat is dan de sterveling, dat U aan hem denkt? (vs. 5).

En denk dan aan die kleintjes.

En denk aan jezelf.

Denk aan jezelf – ook als je levensomstandigheden heel anders zijn.

Of je nu oud bent of net geconfronteerd met verdriet en aftakeling.

Betrek het maar op jezelf.

Jij bent die sterveling.

Maar kijk ook verder.

Zie achter de sterveling die je zelf bent vooral Jezus.

Jezus – die voor korte tijd lager dan de engelen geplaatst was (Heb. 2,9).

Jezus – die ervoor koos onder te gaan in de dood, die zo de sterveling-bij-uitstek werd, de Mens door wie wij mensen het leven ontvangen.

Jezus – die sterker was dan David.

Hem kennen – dáár gaat het om.

Hem leren kennen – dat is de grote opdracht voor jullie als het gaat om de opvoeding.

Hem leren kennen – door het voor te leven.

Hem leren kennen – door het voor te houden.

Hem leren kennen.

Voel je maar klein – als die David waar ik mee begon.

In vertrouwen op Hem die Heer van leven is mag je delen in het leven, mag je je kinderen mee laten delen in het leven.

*HEER, onze Heer,
hoe machtig is uw naam
op heel de aarde.*

Amen.

Vraag aan Cheridina

Cheridina, je hebt als moeder van Lauren de wens te kennen gegeven dat je volop betrokken wilt zijn bij de belofte die je man Martijn hier vandaag heeft gedaan. Daarom willen we jou vragen of je hier voor God en zijn gemeente wilt verklaren hem volop te steunen bij de belofte die hij heeft gedaan om jullie dochter Lauren op te voeden in geloof.

Wat is daarop jouw antwoord?

Zegen van St. Patrick

We mogen hier vandaan gaan onder de zegen van deze machtige God.
Want Hij is vóór je om je de goede weg te wijzen,
náást je om te bemoedigen,
Hij is achter je om je te beschermen tegen de listen van de boze,
Hij is onder je om je op te vangen als je dreigt de vallen,
Hij is boven je om je te zegenen,
vandaag, morgen en tot in eeuwigheid.

Amen.